

Над моєю долею
Громи погейкують...
Снять чиймись думами
Голови цегейкові.

А мені б неспокою
Та пряного вітру.
Цілувать сопілку,
Обіймати цитру...

А мені б ще лютості –
Реготать надривно
Над дурною мудрістю,
Мудрим марнослів'ям.

Над моєю долею
Громи погейкують...